

Proposta de Moció 25 de novembre. Prou violències masclistes

Any rere any omplim les places i alcem les veus contra les violències masclistes. La lluita feminista, incansable i resistent, afronta aquest dia, internacional de lluita, com la resta dels dies de l'any, amb la fortalesa d'un moviment que creix rebutjant el masclisme i construint xarxes que treballen per eradicar les violències i discriminacions sexistes en tots els àmbits socials i polítics.

Malgrat les conquestes assolides per les lluites feministes, la crisi econòmica, social i de valors instal·lada a la nostra societat i les seves polítiques austericides en favor de la desigualtat, ens mostren un balanç devastador sobre els drets de les dones, que patim discriminacions múltiples i desigualtat en tots els àmbits de la societat.

La Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista defineix el caràcter multidimensional de la violència masclista: es tracta de violència física, psicològica violència sexual i violència econòmica.

Avui, la bretxa salarial és 8 punts més alta que el 2008. Les dones cobrem actualment -segons dades de 2015- salaris un 24,8% inferiors als dels homes. La conseqüència d'aquest fet és que les dones treballem 79 dies l'any de forma gratuïta i que deixem de rebre entre 6.000 i 9.000€ cada any, en funció del lloc i la categoria laboral. Com a resultat, la exclusió del sistema de protecció social és més acusat en les dones, sobretot pel fet que el valor del treball reproductiu encara no està reconegut ni socialment ni institucionalment.

La violència física contra les dones és una altra conseqüència de la societat desigual i patriarcal en la que vivim. Tenim molt presents les més de 80 companyes que han estat assassinades en el que portem de 2016, recordant totes aquelles dones que han assassinat per violència masclista al llarg de la història amb la complaença d'un Estat que mira cap a una altra banda pel que fa a la implementació de polítiques efectives contra la violència de gènere.

Les violències patriarcals s'exerceixen cada dia a uns nivells de xacra social insuportables, a fi de controlar i humiliar les dones, envaint el seu cos, la seva ment i la seva sexualitat, i té efectes molt perniciosos sobre la seva salut. Necessitem polítiques que garanteixin el nostre dret a decidir lliurement sobre els nostres cossos: avortament lliure, gratuït, sense riscos, per a totes, sense tuteles, terminis o qüestionaments; salut, prevenció i educació sexual.

Igualment, la violència sexual és, a més d'una constant a la nostra societat i entorns més pròxims, un arma de guerra que empeny a les dones a fugir de les seves llars adquirint la doble condició de víctima. En aquest sentit, les polítiques de migració i asil com les europees, lluny de donar una resposta solidària basada en el respecte als drets humans de les persones migrants i refugiades, han posat en greu risc les vides de milers de persones, moltes d'elles dones i criatures, convertint el mar Mediterrani en una fossa comuna on han perdut la vida intentant fugir de la guerra i la misèria.

Necessitem també, polítiques que no ens discriminin per ser dones. És urgent que la nostra política s'impregni de contingut feminista com a camí cap a una societat igualitària, cap a una democratització de la societat fomentant la participació de les dones, amb el feminisme com a pilar vertebrador de les nostres polítiques; i les nostres institucions en les que sentir-nos veritablement representades.

Les respostes institucionals, però, són insuficients, contradictòries i, en alguns casos, negligents. Les retallades en els pressupostos per a polítiques de prevenció de les violències masclistes han significat una rebaixa del 24% del pressupost de la Generalitat i del 46% en el del govern de l'Estat. Les xifres parlen per sí soles sobre la voluntat política dels partits que governen l'Estat i la Generalitat, alhora que constaten la seva ineficàcia per a garantir els drets humans de les dones.

La lluita contra les violències masclistes ha quedat en mans de la voluntat política dels ajuntaments que entomen la problemàtica i responen amb recursos i programes fent front a la insuficiència. Cal fer més per millorar el desplegament de la Xarxa pública d'Atenció i Recuperació Integral per a les dones que defineix la llei 5/2008, així com garantir les subvencions a les entitats de dones que assumeixen l'acompanyament i la prevenció. Sense pressupost no hi ha polítiques efectives. Exigim recursos per fer front a les violències masclistes.

Per totes aquestes raons, demanem:

Primer.- Millorar la dotació de recursos pel desplegament de la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral per a les dones en situació de violència masclista que preveu la llei 5/2008, impulsant mesures específiques i amb dotació pressupostària per actuar en la prevenció, atenció i reparació de les agressions en l'espai públic i el privat que impliqui a totes les Administracions públiques. Dotar d'instruments d'intervenció a professionals de la salut, dels serveis socials, de l'educació, la justícia i la seguretat per a garantir els drets de les dones a la reparació dels danys causats per les violències masclistes.

Segon.- Donar compliment a les reivindicacions feministes recollides en el marc legislatiu i en acords parlamentaris, com és el cas dels òrgans participatius per al disseny de polítiques públiques i la rendició de comptes, l'Acord Social i Polític contra les violències masclistes del Parlament de Catalunya; i el desplegament de recursos de les Lleis 5/2009 del drets de les dones a eradicar les violències masclistes i la Llei 17/2015 d'Igualtat efectiva de dones i homes.

Tercer.- Garantir l'accés de proximitat als jutjats de violència sobre la dona a Catalunya, i donar les eines necessàries per facilitar l'accés a la justícia de les dones que han patit violència, assegurant la seva protecció i integritat.

Quart .- Atendre les reivindicacions del moviment feminista expressades al manifest de la manifestació del 5N a Tarragona.

Sense feminisme no hi ha democràcia!

Uriz